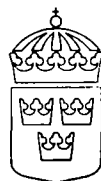

Regeringens proposition

1988/89:28

om ändring i beskattningen av bingospel

Prop.
1988/89:28

Regeringen föreslår riksdagen att anta det förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 13 oktober 1988.

På regeringens vägnar

Ingvar Carlsson

Kjell-Olof Feldt

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksskatteverket ges rätt att besluta att redovisningsperioderna för skatt på bingospel för viss skattskyldig tills vidare skall vara sex månader i stället för nuvarande två månader. Vidare föreslås att den som har ett tillstånd till sådant bingospel som inte medger penningvinster inte skall vara skattskyldig. Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 1989.

Lag om ändring i lagen (1972:820) om skatt på spel

Härigenom föreskrivs att 4, 11 och 22 §§ lagen (1972:820) om skatt på spel¹ skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

4 §

Skattskyldig är den som har tillstånd som avses i 1 §. I fråga om roulettspel med utrustning som upplåtes av någon med fast driftställe inom landet, är dock den som upplåter utrustningen skattskyldig.

Skattskyldig är den som har tillstånd som avses i 1 § *om tillståndet inte endast berättigar till sådant spel som avses i 1 § andra meningen.* I fråga om roulettspel med utrustning som upplåtes av någon med fast driftställe inom landet, är dock den som upplåter utrustningen skattskyldig.

11 §

Redovisning för skatt på roulettspel lämnas för varje kalendermånad. Skatt på bingospel redovisas för redovisningsperioder om två kalendermånader.

När det finns särskilda skäl får riksskatteverket besluta för viss skattskyldig att redovisningsperioden för skatt på bingospel tills vidare skall vara sex kalendermånader.

Deklaration skall lämnas för varje spelplats. Riksskatteverket får medge att en gemensam deklARATION lämnas för flera spelplatser.

22 §

Beslut av riksskatteverket enligt 5 § första stycket eller 11 § *andra* stycket får inte överklagas.

Beslut av riksskatteverket enligt 5 § första stycket eller 11 § *tredje* stycket får inte överklagas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1989.

Äldre bestämmelser skall fortfarande tillämpas i fråga om spel enligt sådant bingotillstånd som börjat gälla före den 1 januari 1989.

¹ Lagen omtryckt 1984:157.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1975:145.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 13 oktober 1988

Närvarande: statsministern Carlsson, ordförande, och statsråden Feldt, Sigurdson, Bodström, Göransson, Gradin, Dahl, R. Carlsson, Hellström, Johansson, Hulterström, Lindqvist, G. Andersson, Lönnqvist, Thalén, Nordberg, Engström, Freivalds, Wallström

Föredragande: statsrådet Feldt

Proposition om ändring i beskattningen av bingospel

1 Gällande bestämmelser

Skatt på bingospel tas ut enligt lagen (1972:820) om skatt på spel, (omtryckt 1984:157, senast ändrad 1988:841).

Skatt tas enligt 1 § ut på sådant bingospel som kräver tillstånd enligt lotterilagen (1982:1011).

Tillstånd till bingospel prövas av länsstyrelsen, som också bestämmer omslutningens storlek med hänsyn till den sökandes behov och utrymmet på marknaden. Länsstyrelsen bestämmer i samband därmed också den tid under vilken spelet får bedrivas. Den som erhåller tillstånd till bingospel är skattskyldig.

Riksskatteverket (RSV) är beskattningsmyndighet. Den skattskyldige skall redovisa skatten i särskild deklaration till RSV. Skatt på bingospel redovisas i redovisningsperioder om två kalendermånader.

2 Bakgrund till förslagen

Regeringen har i proposition 1987/88:141 föreslagit en rad ändringar avseende lotterier m. m. Avsikten med förslagen var att göra vissa administrativa förenklingar och att ge folkrörelserna ökade möjligheter att skaffa sig inkomster av lotterier (inklusive bingospel).

I förslaget ingick bl. a. att penningvinster skulle tillåtas i bingospel, att de ideella föreningarnas bingospel inte skulle beskattas om inte penningvinster förekom, och att skatten skulle fastställas genom automatisk databehandling på grundval av den i bingotillståndet medgivna omsättningen. Bingoskatten skulle fastställas utan något beslut av beskattningsmyndigheten, den skulle betalas senast sex månader efter att tillståndet till bingospel börjat gälla och någon deklaration skulle inte lämnas.

Kulturutskottet har i betänkandet 1987/88:22 haft vissa invändningar bl. a. avseende förslaget om fastställande av bingoskatten på grundval av tillåten omsättning. Utskottet har hemställt att riksdagen avslår proposi-

tionen i denna del och att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna följande anförande av utskottet.

Prop. 1988/89:28

”Enligt utskottets uppfattning innebär förslaget i propositionen, att skatten skall utgå på tillståndsbeloppet i stället för på omsättningen och att skatten skall betalas på en gång efter sex månader, betydande förenklingar av förfarandet, såväl för föreningarna som för riksskatteverket. Som motionärerna bakom motionerna Kr20 och Kr23 påpekar innebär förslaget emellertid även vissa nackdelar för föreningarna. För- och nackdelar med förslaget i denna del diskuteras närmare i skatteutskottets yttrande.

En icke oväsentlig nackdel med förslaget i propositionen är att skatten tas ut på ett tillståndsbelopp som inte behöver överensstämma med den faktiska omsättningen. Genom att, som skatteutskottet föreslår, komplettera den föreslagna ordningen med en regel om rätt till nedsättning av skatten, i de fall där omsättningen i praktiken blir väsentligt lägre än den medgivna, skulle visserligen olägenheterna bli betydligt mindre. Vissa betänkligheter av angivet slag mot den föreslagna ordningen skulle dock alltså kvarstå.

Enligt kulturutskottets mening bör det vara möjligt att förena fördelarna med regeringens förslag med en ordning som tillgodoser önskemålet att skatten utgår på den faktiska omsättningen. Detta bör kunna ske genom att skatten — under förutsättning att bingotillstånd ges för kalenderår — i princip fastställs och betalas på följande sätt.

I samband med att tillstånd till bingospel ges bestäms skatten preliminärt till 3 % av det omsättningsbelopp som tillståndet meddelas för. Av den sålunda bestämda preliminära skatten betalas 50 % på en bestämd uppbördsdag under juli månad. På grundval av deklarationen i januari påföljande år bestäms den slutliga skatten efter den faktiska omsättningen för de spel som bedrivits under tillståndspanperioden. Inbetalning av skatten sker sedan med avdrag för erlagd preliminär skatt.

— — — — —
När det gäller utskottets ställningstagande — bör det enligt utskottets uppfattning ankomma på regeringen att återkomma till riksdagen med förslag till lag om ändring i lagen om skatt på spel och de övriga lagar som berörs härav i enlighet med de principer som utskottet angivit.”

Kulturutskottet hemställde vidare avseende skatt på bingospel att riksdagen skulle anta förslaget i propositionen om skattefrihet för ideella föreningars bingospel utan penningvinster samt att riksdagen skulle besluta att bingoskatten sänks från 5,5 % till 3 % av omsättningen.

Riksdagen har den 8 juni 1988 bifallit vad kulturutskottet hemställt.

Ändringarna träder i kraft den 1 januari 1989.

3 Redovisningsperiod

Mitt förslag: RSV ges rätt att för viss skattskyldig besluta att redovisningsperioden för skatt på bingospel tills vidare skall vara sex kalendermånader.

Skälen för mitt förslag: Den av kulturutskottet föreslagna lösningen är helt anpassad till att förekommande bingotillstånd skall ha en giltighetstid om ett kalenderår. Detta torde i och för sig vara en vanlig giltighetstid för bingotillstånd, men det finns även tillstånd med annan giltighetstid. Den föreslagna lösningen är inte helt lätt att anpassa så att även sådana bingospel som har mycket kort giltighetstid kan hanteras på ett praktiskt sätt.

Vidare framstår lösningen med en preliminär skatt beräknad på tillåten omsättning följd av en slutlig skatt baserad på deklarerad faktisk omsättning som onödigt krånglig och främmande för den indirekta beskattningen. Fördelarna med en tillståndsberäknad preliminär skatt torde för berörda myndigheter vara obetydliga eller obefintliga om den slutliga skatten för varje bingospel ändå skall beräknas på deklarerad omsättning. Fördelarna uppväger i vart fall inte de svårigheter och det extraarbete som införande av ett nytt system för fastställande av preliminär skatt och för avräkning av preliminär skatt mot slutlig skatt skulle innebära. En ordning med preliminär skatt förekommer inte heller för någon av de nu utgående punktskatterna.

Enligt min mening kan syftet med det av kulturutskottet förordade systemet till fullo uppnås på ett enklare sätt än utskottet föreslagit. Detta kan ske genom att en möjlighet öppnas att förlänga redovisningsperioderna inom det nuvarande systemet till sex månader. Vid ett bingotillstånd med en giltighetstid om ett år blir då betalningsperioderna och beloppen desamma som enligt kulturutskottets förslag, om den faktiska omsättningen uppgår till den i tillståndet medgivna omsättningen och är jämnt fördelad mellan halvåren. Om den faktiska omsättningen är lägre än den tillåtna, kommer den skattskyldige enligt mitt förslag att betala ett lägre belopp vid första halvårsredovisningen än han skulle ha gjort enligt kulturutskottets förslag. Visserligen får den skattskyldige på ett år upprätta två deklarationer i stället för en jämfört med kulturutskottets förslag. Å andra sidan är mitt förslag anpassat till det gällande systemet och kan införas utan några omfattande omläggningar av rutinerna.

Om man enbart förlänger redovisningsperioderna får man dock samma problem som skulle bli följden av kulturutskottets förslag såvitt avser bingospel med annan giltighetstid än ett eller ett halvt år. Redovisningsperioder om sex månader bör därför endast vara ett alternativ till nu gällande perioder om två månader. RSV bör kunna besluta om förlängda redovisningsperioder i de fall där bingotillståndet har lång giltighetstid och den tillåtna omsättningen är av mindre omfattning. Den tillåtna omfattningen bör anses vara av mindre omfattning när den inte överstiger en och en halv milj. kr. för år räknat.

En regel som ger RSV möjlighet att, när särskilda skäl föreligger, för viss skattskyldig besluta att redovisningsperioden skall vara sex kalendermånader bör införas i 11 §. Vidare bör en följdändring göras i 22 §. Besvär över beslut enligt det föreslagna nya andra stycket av 11 § får göras till regeringen enligt 18 § allmänna verksamstadgan (1965:600). Ändringarna bör träda i kraft samtidigt som de av riksdagen i våras beslutade ändringarna i bingo-skatten, dvs. den 1 januari 1989.

Mitt förslag: Den som endast har tillstånd att bedriva icke skattepliktigt bingospel skall inte vara skattskyldig.

Skälen för mitt förslag: Enligt 4 § lagen om skatt på spel är den som har ett bingotillstånd skattskyldig. Bingotillstånd kommer även efter den 1 januari 1989 att krävas för den som skall bedriva varubingo. En sådan bingoarrangör kommer enligt nuvarande bestämmelser alltså att vara skattskyldig trots att han från den 1 januari 1989 inte skall betala någon skatt på sådant bingospel. Följden blir att han skall registreras hos RSV och att han också skall lämna deklarationer. Detta medför onödigt arbete. Därför bör den som från den 1 januari 1989 bedriver varubingo inte längre vara skattskyldig. 4 § lagen om skatt på spel bör ändras i enlighet med vad som nu anförts.

När ett bingotillstånd ges fastställer tillståndsmyndigheten en vinstplan. Av vinstplanen framgår vilka vinster som skall användas i det tillåtna spelet. Det framgår således om det är frågan om ren varubingo, om bingo med penningvinster eller om blandat spel. Vid ren varubingo skall inte någon skatt utgå. Av prop. 1987/88:141 s. 33 framgår, att om såväl varuvinster som penningvinster skall användas så skall skatt tas ut på hela omsättningen. Det är följaktligen enbart de tillståndshavare som har bingotillstånd som inte tillåter penningvinster som bör undantas från skattskyldighet. Om tillståndsmyndigheten under ett tillstånds giltighetstid tillåter att vinstplanen ändras från eller till ett rent varubingospel får i fråga om skattskyldighet detta behandlas som om ett nytt tillstånd har getts.

5 Upprättat lagförslag

I enlighet med vad jag anför i det föregående har inom finansdepartementet upprättats förslag till

lag om ändring i lagen (1972:820) om skatt på spel.

6 Lagrådets hörande

Med hänvisning till lagstiftningsåtgärdernas beskaffenhet anser jag att lagrådets yttrande över lagförslaget skulle sakna betydelse. Yttrande från lagrådet behöver därför inte inhämtas.

7 Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att anta förslaget.

8 Beslut

Prop. 1988/89:28

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta det förslag som föredraganden har lagt fram.

